

Arrest

nr. 236 171 van 28 mei 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat J. BAELDE
Gistelse Steenweg 229/1
8200 SINT-ANDRIES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X handelend in hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 april 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 15 april 2020.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2020 met toepassing van artikel 3, zesde lid, van het bijzonder machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken.

Gelet op de pleitnota van 19 mei 2020.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient bij monde van zijn moeder beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)" genomen door de commissaris generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen.

2.1. Verzoekers moeder wijst er voorafgaandelijk op dat haar zoon niet deel uitmaakte van het verzoek om internationale bescherming van zijn moeder, dit in tegenstelling tot zijn zus die wel op de bijlage 26 vermeld werd.

Verweerder antwoordt in de verweernota terecht dat gezien verzoeker reeds geboren was op het moment van de behandeling van het verzoek van zijn moeder, de beslissing genomen in dit verzoek ook op hem van toepassing is, ongeacht of hij expliciet werd toegevoegd aan de bijlage 26 van zijn moeder. Uit de notities persoonlijk onderhoud van zijn moeder, die aan het administratief dossier werden toegevoegd, blijkt voorts dat verzoeker reeds geboren was op het moment van het persoonlijk onderhoud en het nadien nemen van de bestreden beslissing, aangezien hij aanwezig was tijdens het persoonlijk onderhoud, en dat zijn moeder werd gevraagd naar alle redenen waarom zij niet naar Libanon zou kunnen terugkeren. Verzoekers moeder gaf hierbij niet aan dat zij enige vrees met betrekking tot haar zoon koesterde, maar verwees slechts naar haar eigen situatie en deze van haar dochter; op geen enkel ogenblik haalde zij enige problemen in hoofde van verzoeker aan. Dit doet echter geen afbreuk aan de vaststelling dat de beslissing die in haar verzoek om internationale bescherming genomen werd, eveneens op verzoeker van toepassing was.

2.2. Waar verzoekers moeder benadrukt dat er in casu ernstige elementen aanwezig zijn eigen aan de juridische status van haar zoon, dient te worden opgemerkt dat het loutere feit dat in huidig verzoek feiten worden aangehaald die niet werden vermeld bij het verzoek van haar moeder, in casu het beweerd staatloos zijn van verzoeker, niet volstaat om het verzoek overeenkomstig artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet, onvankelijk te verklaren.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: "De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen." (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt, niet volstaat om het verzoek onvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van dien aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

Blijkens de bestreden beslissing is aan deze tweede voorwaarde niet voldaan, dit omdat i) de leeftijd van verzoekster ertoe leidt dat deze niet zelf gehoord kon worden; ii) de moeder van verzoekster in haar hoofde dezelfde vrees voor de algemene situatie in Libanon aanhaalt als zij reeds deed in haar eigen verzoek; iii) verzoekster niet aantoonbaar staatloos te zijn; en iv) geen andere elementen werden aangehaald in hoofde van verzoekster. Uit het voorgaande volgt dat verzoekster bij monde van haar moeder weliswaar eigen feiten aanhaalt, doch dat deze feiten gezien hun ongeloofwaardig karakter geen apart verzoek rechtvaardigen. Het verzoek werd dan ook op goede gronden overeenkomstig artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk verklaard.

3. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen komt op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen eigen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor hem rechtvaardigen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij geen valabele argumenten bijbrengt die de bevindingen van de commissaris-generaal weerleggen of ontkrachten.

Waar verzoeker benadrukt dat hij actueel juridisch geen vader heeft, en hij als dusdanig staatloos is, kan verwezen worden naar de omstandige motivering die werd opgenomen in de besteden beslissing

en die niet wordt weerlegd in het verzoekschrift: "Uw moeders verklaring dat u zonder nationaliteit bent (CGVS, p. 6), kan – gezien bovenstaande- niet voor waar worden aangenomen. Haar opmerking dat uw vaders naam niet op uw geboorteakte staat, blijkt wel correct. Dat element heeft evenwel niet tot gevolg dat u staatloos bent. Gezien u geboren bent uit een officieel huwelijk, en uw moeder over een huwelijksakte beschikt – zo blijkt uit haar eigen verzoek om internationale bescherming - wordt de huwelijkspartner automatisch als vader beschouwd. Dat uw moeder dit (nog) niet zo heeft laten registreren, verandert niets aan de vaststelling dat u de Libanese nationaliteit hebt. Bovendien blijkt uit uw moeders verklaringen dat zij weigert uw vader te contacteren om hem te vragen om een document waarin hij u als zijn zoon erkent. Zij verklaart dat het contact met hem al enige tijd verbroken is en dat ze niet van plan is hem nu te contacteren om hem om een document te vragen. Pas wanneer ze erop wordt gewezen dat zij, door dit gedrag, haar eigen en uw situatie bemoeilijkt, geeft ze aan dergelijk document wel aan uw vader te kunnen vragen (CGVS, p. 5-6). Hieruit blijkt dat het eigengereide gedrag van uw moeder is dat aan de oorzaak ligt van het feit dat uw vader niet op uw geboorteakte vermeld staat en dat u nog niet bij de Libanese ambassade geregistreerd werd. Ook deze elementen veranderen niets aan de vaststelling dat u de Libanese nationaliteit hebt."

Wat betreft de verwijzing naar een dossier van Iraakse vluchtelingen van wie het huwelijk in België niet erkend werd en bij wie het vaderschap van het kind slechts na DNA-onderzoek kon worden vastgesteld, kan verweerder worden bijgetreden waar hij in de verweernota opwerpt dat deze verwijzing niet dienstig is nu uit de toegevoegde stukken blijkt dat de huwelijksakte in voorliggend geval niet erkend werd omdat het huwelijk niet wettelijk werd afgesloten. Verzoeker toont niet aan dat hij zich in eenzelfde situatie bevindt; uit de notities persoonlijk onderhoud van zijn moeder blijkt dat zij de volwassen leeftijd had bereikt toen zij het huwelijk met haar echtgenoot aanging en zij legde een kopie van de huwelijksakte neer. Zij toont dus geenszins aan dat zij zich een vergelijkbare situatie als deze beschreven zou bevinden of gelijkaardige obstakels zou kennen.

Waar in het verzoekschrift de vraag gesteld wordt of verzoeker wel de biologische zoon van de heer C. is, wijst de Raad er samen met verweerder op dat dit een loutere blote, post-factum bewering is die op geen enkel moment eerder tijdens de procedure van verzoeker, noch deze van zijn moeder werd aangehaald. Integendeel, uit de notities persoonlijk onderhoud in het verzoek van zijn moeder blijkt dat zij op dat moment geen problemen had met haar echtgenoot (adm.doss., map landeninformatie, notities persoonlijk onderhoud moeder A.S.L. van 22 oktober 2018, p. 4), zij nog contact had (ibid., p. 6) en dat hij niet van haar wou scheiden en hun relatie heel goed was (ibid., p. 13, 14). Verzoeker was, zoals eerder uiteengezet, reeds geboren op het moment van dit onderhoud; het is dan ook bevreemdend dat zij van deze kwestie geen enkele melding zou hebben gemaakt. Tijdens het persoonlijk onderhoud georganiseerd in het kader van het eigen verzoek van verzoeker, werd deze kwestie eveneens op geen enkel moment aangebracht. De moeder van verzoeker gaf toen enkel aan dat zij het contact verbroken had omdat zij hopeloos was door haar situatie en ze elkaar al een tijd niet meer hadden gezien (adm.doss., stuk 5, notities persoonlijk onderhoud van 10 september 2019, p. 4).

Verzoeker toont aldus niet aan dat hij staatloos is, noch dat hij niet over de Libanese nationaliteit zou beschikken; het loutere feit dat de Libanese ambassade bevestigt dat de Libanese nationaliteit enkel door de vader en niet door de moeder kan worden doorgegeven, doet hieraan geen afbreuk.

4. Bijgevolg lijkt het erop dat verzoeker geen eigen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor hem rechtvaardigen."

2. Met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de Vreemdelingenwet, heeft de verzoekende partij voor de inwerkingtreding van het bijzondere machtenbesluit nr.19 van 5 mei 2020 gevraagd om gehoord te worden. Met toepassing van artikel 3 van voormeld bijzondere machtenbesluit heeft de verzoekende partij een pleitnota overgemaakt. In dit kader dient te worden benadrukt dat de pleitnota niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie en er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

3.1. In haar pleitnota van 19 mei 2020 voert verzoekende partij aan dat in voormelde beschikking van 2 april 2020 wordt voorbijgegaan aan het feit dat de moeder van verzoekende partij reeds verschillende pogingen heeft ondernomen om de vaderschapsband te zien worden vastgesteld bij de Libanese ambassade, doch hiervoor de persoonlijke aanwezigheid van de vader vereist is. Daarnaast, zo vervolgt verzoekende partij, heeft haar moeder reeds sinds meer dan een jaar geen contact meer met haar

(ex-)partner. Verzoekende partij citeert in dit verband uit het asielgehoor van haar moeder. Verzoekende partij besluit actueel zowel *de jure* als *de facto* géén vader te hebben, zoals afdoende duidelijk mag blijken uit de voorliggende geboorteakte, en zoals voldoende wordt aangetoond dat het niet mogelijk is om de vaderschapsband te registreren zonder de aanwezigheid van haar vader, de heer C.. Verweerder gaat er luidens verzoekende partij derhalve juridisch én feitelijk te kort door de bocht door te poneren dat het Libanese huwelijk “automatisch” maakt dat zij de heer C. als vader heeft en de Libanese nationaliteit heeft.

3.2. De Raad stelt in voorliggende zaak vast dat verzoekende partij geen valabele argumenten bijbrengt ter weerlegging van de in voormelde beschikking opgenomen grond.

De Raad wijst erop dat de Libanese nationaliteitswetgeving stipuleert dat een kind dat geboren is uit een Libanese vader van rechtswege een Libanees staatsburger is (adm.doss., map landeninformatie, COI Case SYR2019-010, 16 september 2019). Dat blijkt ook uit het document van de Libanese ambassade dat de moeder van verzoekende partij neerlegt ter ondersteuning van huidig verzoek om internationale bescherming. Dit wordt door verzoekende partij niet betwist. Ofschoon de naam van haar vader niet op haar geboorteakte staat, heeft dit element evenwel niet tot gevolg dat verzoekende partij staatloos is. Verwerende partij motiveert op goede gronden dat gezien verzoekende partij geboren is uit een officieel huwelijk, en haar moeder over een huwelijksakte beschikt – een element dat niet wordt betwist – de huwelijkspartner automatisch als vader wordt beschouwd. Dat de moeder van verzoekende partij dit zonder de aanwezigheid van haar vader (nog) niet zo heeft kunnen laten registreren, verandert hier niets aan en toont niet aan dat verzoekende partij niet de Libanese nationaliteit heeft. Bovendien blijkt uit de voormelde informatie vervat in het administratief dossier dat in uitzonderlijke gevallen, wanneer er kans bestaat op staatloosheid, de moeder haar staatsburgerschap kan doorgeven.

Uit de verklaringen van de moeder van verzoekende partij blijkt overigens dat het het eigengereid gedrag van haar moeder is dat aan de oorzaak ligt van het feit dat haar vader niet op haar geboorteakte vermeld staat en dat verzoekende partij nog niet bij de Libanese ambassade geregistreerd werd. Zo blijkt uit de verklaringen van de moeder van verzoekende partij dat zij weigert de vader van verzoekende partij te contacteren om hem te vragen om een document waarin hij verzoekende partij als haar zoon erkent. Zij verklaart dat het contact met hem al enige tijd verbroken is en dat ze niet van plan is hem nu te contacteren om hem om een document te vragen. Pas wanneer ze erop wordt gewezen dat zij, door dit gedrag, haar eigen en de situatie van verzoekende partij bemoeilijkt, geeft ze aan dergelijk document wel aan de vader te kunnen vragen (notities persoonlijk onderhoud 10 september 2019, p. 5-6).

Volledigheidshalve wijst de Raad er op dat de “actuele juridische situatie” van verzoekende partij, met name dat het niet duidelijk is of zij de Libanese nationaliteit heeft door toedoen van haar moeder, niet ressorteert onder de criteria van het Verdrag van Genève en de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen eigen elementen aan die een afzonderlijk verzoek voor haar rechtvaardigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS